

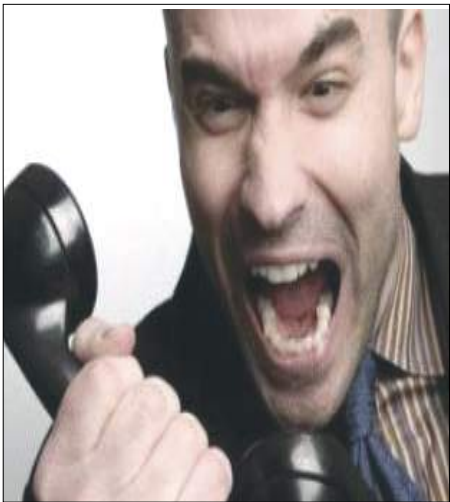
DIALOG

studentesc brâncovenesc

Pitești, Calea Bascovului nr. 2A,
tel.: +40 248 21 26 27

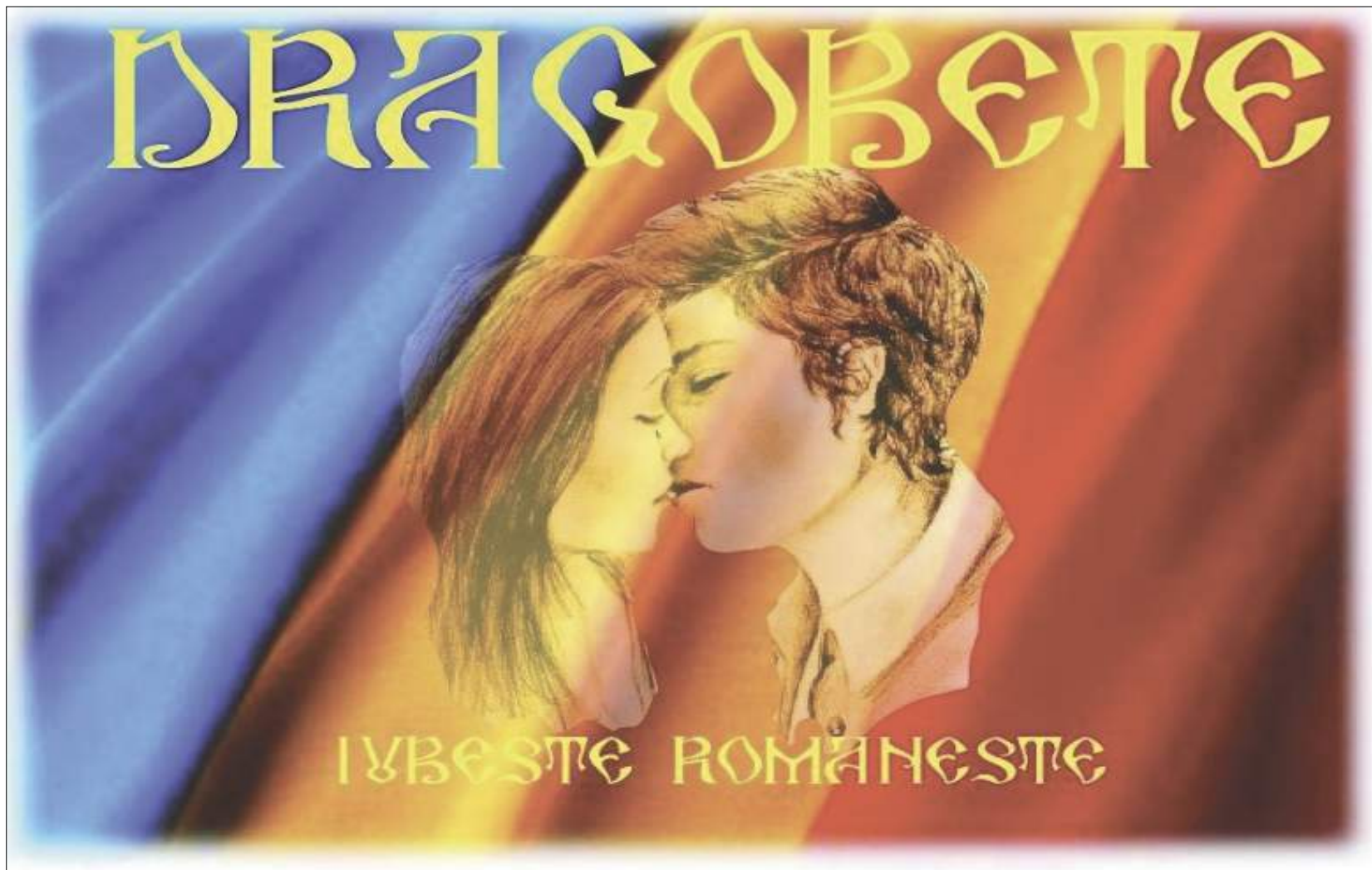
Râmnicu Vâlcea, Str. Nicolae
Balcescu nr. 39,
tel.: +40 250 73 91 22

Braila, Str. Rubinelor nr. 16 - 18,
tel.: +40 239 61 33 08

**Furia - o "emoție de
negociere" cu
expresie universală**

Pagina 2

Istorie

Istoria Dragobetelui ne spune că acesta se sărbătorește în preajma zilei de 1 martie, cel mai adesea pe 24 februarie. Sfârșitul lunii februarie era considerat începutul primăverii, iar data de 24 marca începutul anului agricol (uneori, la această dată, ieșea ursul din bârlog). Tot acum, natura se trezește la viață, păsările își caută cuibul, iar tinerii rezonează profund cu această stare.

Dragobetele este o divinitate mitologică, similar lui Eros sau lui Cupidon, fiul Dochiei. Legenda spune că iubirea era singurul sentiment care îl inspira în orice acțiune a sa. Spre deosebire de blândețea cu care era înzestrat Sfântul Valentin, această zeitate avea o personalitate năvalnică, iar responsabilitatea lui era de a oficia în cer, la începutul primăverii, nunta tuturor animalelor. Cu timpul, această funcție s-a transferat și asupra oamenilor. De aceea, în ziua de Dragobete, fetele și băieții se întâlnesc pentru ca dragostea lor să dureze tot anul, precum cea a păsărilor care se „logodesc”. Explicația motivului pentru care s-a preluat gestul păsărilor este aceea că ele erau privite ca mesagere ale zeilor, cuvântul „pasăre”, în greacă, însemnând „mesaj al cerului”.

Desfășurare

Cu câteva zile înainte, de pe ulițele satului se auzea: „Dragobetele sărută fetele”! Credița populară românească susține că toți cei care participă la manifestare vor fi sănătoși pe tot parcursul anului. Așadar, în dimineața zilei de 24 februarie, tinerii se îmbrăcau cu cele mai frumoase și mai noi haine și își dădeau întâlnire în centrul satului sau în fața bisericii. Dacă vremea era bună, cei adunați plecau, cântând, spre pădure sau spre luncă în grupuri compacte ca să adune ghiocci sau alte plante cu proprietăți deosebite. De obicei, acestea erau folosite în descântece de dragoste. Dacă vremea era urâtă, atunci

tinerii se adunau în casa unuia dintre ei, jucau jocuri de societate și spuneau povești. La astfel de întâlniri, fetele și băieții se logodeau în mod simbolic, logodne care uneori erau urmate de unele reale, iar băieții se făceau frați de sânge.

Dacă timpul le permitea, fetele și băieții făceau focuri în pădure, iar fetele adunau viorele sau tămâioase, pe care le puneau la icoane și le foloseau în farmece de dragoste. De obicei, fetele mari obișnuiau să strângă apa din omătul netopit sau de pe florile de fragi. Apa era păstrată cu grijă, deoarece se credea că are puteri magice și putea să le facă pe fetele care se spălau cu ea cele mai frumoase și mai dragăstoase.

În cazul în care Dragobetele se ținea în luna martie când nu mai era zăpadă sau fragi, fetele adunau apă de ploaie sau de izvor pentru spălătul părului.

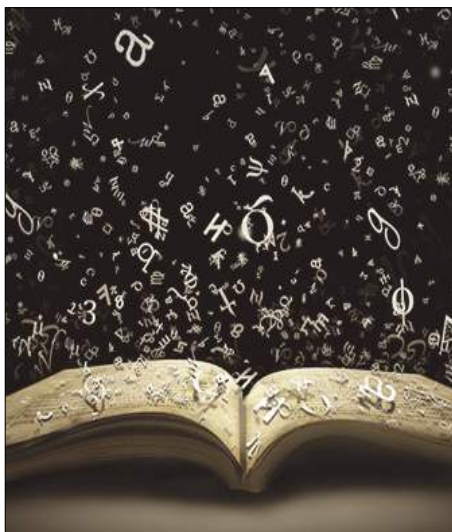
La prânz, fetele o luau la fugă spre sat, iar fiecare băiat o urmărea pe cea care îi era dragă. În momentul în care o prindea, se sărutau în văzul tuturor. Sărutul reprezenta logodna lor ludică pentru tot anul. După-amiaza, se organiza o petrecere la care, indiferent dacă te logodeai sau nu, puteai să cânti, să dansezi, să participi la jocurile de societate. O altă regulă preciza faptul că era interzisă sacrificarea animalelor de curte.

În general, sărbătoarea de Dragobete era de bun augur pentru treburile mici, gospodărești. De aceea, oamenii nu făceau nimic prin curte și o celebrau ca pe o sărbătoare creștină.

Acum, sărbătoarea nu mai este ținută decât în puține zone ale țării, fiind înlocuită cu una mult mai comercială și împrumutată din America: Sf. Valentin. Din diverse motive, românii o preferă pe aceasta, care este celebrată pe 14 februarie.

Sursă: www.traditii.ro

Sursă imagine: www.google.com

**Să iubim cărțile
/
Cuvinte potrivite -
Despre cunoaștere**

Pagina 3

**Parteneriat UCB cu
Școala Superioară de
Management și Științe
Tehnologice din
Felgueiras, Portugalia**

Pagina 4

Furia – o „emoție de negociere” cu expresie universală

Oamenii adoptă o expresie facială universală atunci când sunt furioși, iar aceasta este caracterizată prin coborârea sprâncenelor, subțierea buzelor și lărgirea nărilor, potrivit unui studiu realizat de cercetătorii americani și australieni, informează dailymail.co.uk.

Cercetătorii de la Universitatea California din Santa Barbara și cei de la Universitatea Griffith din Australia au identificat avantajele funcționale care au dus la apariția acestui fel specific prin care oamenii își exprimă furia. Studiul cercetătorilor americani și australieni a fost publicat în revista *Evolution and Human Behaviour*.

„Această expresie este una universală și multiculturală. Chiar și copiii care sunt orbi din naștere au aceeași expresie când sunt furioși, chiar dacă nu au văzut niciodată un chip furios”, a explicat Aaron Sell, profesor la Universitatea Griffith din Australia, coordonatorul studiului.

Expresia de furie de pe chipul unui om este obținută prin acțiunea a șapte grupe de mușchi, care se contractă după un anumit tipar. Oamenii de știință au dorit să înțeleagă mai bine motivul pentru care evoluția umană a ales acele grupe specifice de mușchi pentru a semnaliza starea de furie.

Analiza face parte dintr-un studiu mai larg care examinează funcția evolutivă a furiei. „Cercetările noastre inițiale au arătat că furia a evoluat pentru a determina un comportament eficient de negociere în timpul unor conflicte de interese”, a explicat coordonatorul studiului.

Pornind de la ipoteza potrivit căreia furia este o „emoție de negociere”, cercetătorii au ajuns la concluzia că primul pas constă în a comunica celelalte părți faptul că acel eveniment cauzator de furie nu este acceptabil și că disputa nu se va încheia până când nu se va ajunge la un acord. Acesta este motivul,

spun autorii studiului, pentru care furia are o trăsătură facială care îi este asociată.

„Însă expresia de furie nu semnaleză doar declanșarea unui conflict. Orice etalare a unei trăsături faciale ar putea face asta. Chipul înfuriat a evoluat la această formă specifică pentru că el transmite ceva mai mult despre persoana în cauză. Fiecare element este conceput pentru a-i intimida pe cei din jur, făcându-l pe individul furios să pară capabil să cauzeze mult rău, dacă nu va fi ajutat să se calmeze”, a explicat Aaron Sell.

„Acest principiu de negociere prin amenințare se aplică tuturor oamenilor”, a declarat, la rândul său, John Tooby, profesor de antropologie la Universitatea California din Santa Barbara. „Studii anterioare au confirmat teoria potrivit căreia oamenii mai puternici se înfurie mai ușor, luptă mai des, se simt mai îndreptățiti să primească un tratament preferențial, rezolvă conflictele mai mult în favoarea lor și chiar favorizează soluțiile militare, în comparație cu oamenii mai puțin puternici din punct de vedere fizic”, a adăugat profesorul american.

Folosind imagini cu chipuri umane generate pe computer, cercetătorii au demonstrat că fiecare dintre componentele individuale ale unei fețe furioase a făcut acele persoane (generate pe computer) să pară mai puternice din punct de vedere fizic.

De exemplu, cea mai comună trăsătură a unui chip furios este o sprânceană coborâtă. Cercetătorii au folosit imaginea computerizată a unei fețe umane obișnuite și au apoi au modificat-o în două feluri: o fotografie prezenta o sprânceană coborâtă, iar cealaltă prezenta o sprânceană ridicată. „Doar cu această singură diferență, niciuna dintre fețe nu părea furioasă. Dar, atunci când cele două fețe erau arătate unor oameni reali, aceștia spuneau că figura cu sprânceana coborâtă aparține unui om puternic fizic”, a explicat profesorul Sell.

Experimentul a fost repetat cu fiecare dintre celelalte componente majore ale chipului înfuriat clasic - pomeți ridicați, buze subțiate și împinse spre exterior, gura ridicată (exprimând sfidare), nările lărgite și bărbia ridicată și împinsă înainte.

Așa cum prevedeau, prezența unei singure trăsături i-a făcut pe observatori să spună că figura respectivă aparținea unei persoane puternice. În urma acestui studiu, autorii au ajuns la concluzia că explicația pentru evoluția expresiei de furie de pe chipul uman este una surprinzător de simplă - chipul înfuriat este de fapt o etalare a amenințării. Această etalare - la fel ca la animale - constă în exagerarea unor trăsături asociate cu abilitatea de luptă.

„Așadar, oamenii își umflă pieptul, stau drept și își modifică expresia de pe chip pentru a părea mai puternici. Funcția pe care o are furia facială este aceea de intimidare”, a explicat, în concluzie, savantul australian.

Ramona – Gabriela Eana

Sursa: www.descopera.ro

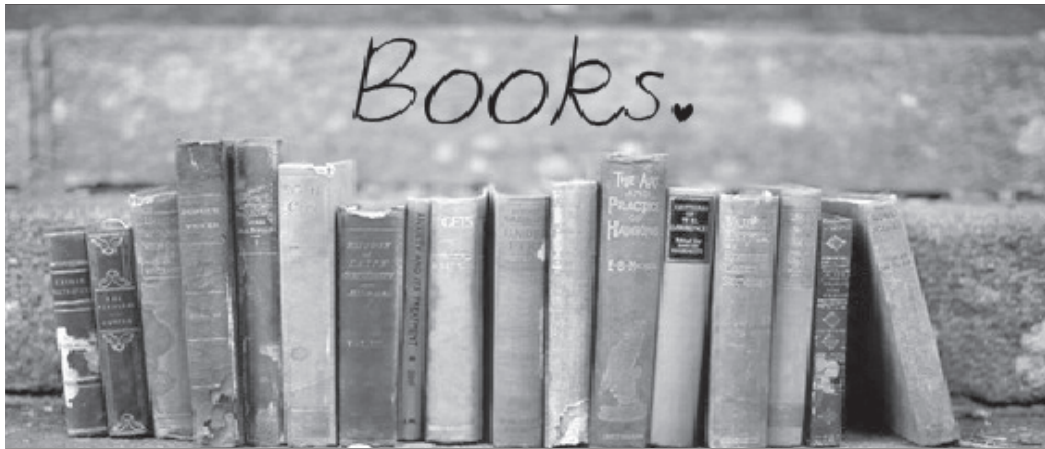
Sursă imagine: www.google.com

**MULȚUMIM PENTRU SPRIJINUL ACORDAT ÎN ORGANIZAREA
BALULUI BOBOCILOR AL UNIVERSITĂȚII
CONSTANTIN BRÂNCOVEANU PITEȘTI EDIȚIA 2014**

f flormar
Professional Make-Up

Să iubim cărțile!

Prin intermediul acestui articol îmi propun să realizez o prezentare succintă a reperelor mai mult sau mai puțin conștiente de care ținem seama atunci când selectăm o carte sau căutam surse de îmbogățire a orizontului nostru de cunoaștere. Fiecare dintre noi, în diferite contexte existențiale, putem manifesta preferința pentru cărți care ne instruiesc sau ne delectează, care ne luminează sau ne informează. Indiferent de specificul lor, este cert că, în cele mai multe cazuri, cărțile proaste sunt mai greu de citit decât cele bune, iar explicația este dată de faptul că autorul folosește cuvintele într-o manieră ambiguă. Prin urmare, nici un cititor, oricât de versat ar fi, nu va descoperi ce încearcă ele să spună, eventual, va afla doar că autorul nu a reușit să fie precis în exprimare.

Numai că, o exprimare coerentă necesită un vocabular bogat, care nu se îmbogățește decât prin lectură, motiv pentru care, nu este suficientă doar o foarte bună cunoaștere a temei sau a unui domeniu de studiu, toate acestea trebuie împletite cu o cultură generală peste medie. Ținând seama de necesitatea acestor premise obligatorii, în ce mă privește, am ajuns să nu pledez doar pentru un profesionalism strict care, până la urmă, echivalează doar cu exersarea unui singur simț. Bineînțeles, decența profesională nu trebuie confundată cu lipsa de rigoare și cu mediocritatea (cu toții suntem de acord că un foarte bun medic de familie nu are cunoștințele și dexteritatea unui neurochirurg dar, cu toate astea, este omul potrivit la locul potrivit).

Revenind la domeniul nostru, cred că nimeni nu păstrează o amintire frumoasă acelor profesori care, din lipsă de imaginație, transformau orele de dirigenție în lecții rigide de matematici superioare, făcând opinie separată cu elevii olimpici. Desigur, reprezentanții umanioarelor dețin privilegiul

valorificării în cadrul desăvârșirii lor profesionale a arsenalului culturii generale, pe când ceilalți profesioniști trebuie să dedice părți din timpul lor liber pentru șlefuirea în acest domeniu. Până la urmă, suficiența și aroganța nu folosesc nimănui, iar a-l disprețui pe cel care nu l-a citit pe Balzac sau pe Nichita Stănescu, nu l-a ascultat pe Chopin, nu a vizitat muzee și catedrale și a trata pe de altă parte cu ignoranță teorema lui Pitagora sau legea lui Arhimede, nu poate fi altceva decât o abordare superficială a orizontului cognitiv.

În acest context, trebuie să fim conștienți de faptul că nu este suficientă o acumulare doar pentru sine a așa-zisei culturii livrești, cu precădere în domeniul nostru, trebuie să deprindem și arta "folosirii emoționale a cuvintelor", atât în scriere cât și în vorbire. Aceasta înseamnă capacitatea de a-i determina pe cei cărora ne adresăm să acționeze într-o direcție sau să creadă în păreri și în valorile noastre. În acest caz, este nevoie de mai mult decât de onestitate profesională, pentru că, ceea ce transmitem prin scris sau prin viu grai trebuie să fie clar și atractiv. Până la urmă, tot lectura și dorința noastră de desăvârșire ne vor ajuta ca, pe lângă rigoarea științifică a celor transmise, să oferim celor care se lasă instruiți și educați de noi o personalitate interesantă, adică un stil propriu.

Pe de altă parte, punându-ne în postura căutătorului de cunoaștere, când manifestăm interes pentru o carte anume, autorul nu-și face simțită prezența fizică, eventual știm câte ceva despre el, iar curiozitatea noastră intelectuală este canalizată cu precădere spre opera sau spre pledoaria științifică față de respectivul domeniu. În cazul comunicării prin viu grai, însă, mesajul este transmis de persoana din fața noastră, iar aceasta trebuie să ne convingă prin propria ei capacitate interpretativă de veridicitatea mesajului.

Numai că, și cel care receptează mesajul, la rândul lui, trebuie să aibă mintea deschisă la captarea acestuia, pentru că, așa cum orbul este insensibil în fața culorilor, la fel pot exista și oameni "orbi la cunoaștere". Toate acestea presupun interes față de autor, de limbaj, de lumea în care el trăiește, la care se adaugă felul de a-i înțelege ideile. Prin transformarea lor în deprinderi vitale ale existenței noastre de zi cu zi, vom simți nevoia ca și după părăsirea băncilor școlii să învățăm și să descoperim lucrurile, iar menirea profesorilor nu poate fi alta decât aceea de-a ne ajuta să transformăm cărțile în buni educatori.

conf. univ. dr. Mihaela Duțu,
F.M.M.A.E. Râmnicu Vâlcea

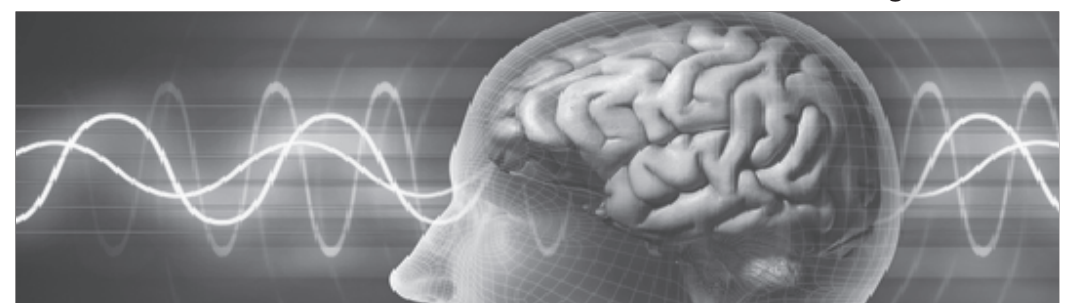
Cuvinte potrivite - Despre cunoaștere

- Nicio problemă nu poate fi rezolvată la același nivel al cunoștințelor care au creat-o. (Albert Einstein)
- Puțini sunt cei care știu cât de mult ar trebui să știe, încât să știe cât de puțin știu. (William Shakespeare)
- Nu există ceva mai rău decât a afirma înainte de a cunoaște. (Marcus Tullius Cicero)
- Adevărata călătorie a cunoașterii nu constă în căutarea de noi ținuturi, ci în a vedea lucrurile cu alți ochi. (Marcel Proust)
- Toată cunoașterea noastră își are originea în percepțiile personale. (Leonardo da Vinci)
- Ochii sunt orbi. Cu inima trebuie să cauți. (Antoine de Saint Exupery - Micul prinț)
- Cunoașterea științifică este în permanentă evoluție; se schimbă de la o zi la alta. (Jean Piaget)
- Cel ce cunoaște este și lumânarea aprinsă, de la care pot lua lumină mii de alte lumânări. (Ioan Gura de Aur)
- Ce teorie a cunoașterii adoptă este un pas de o importanță enormă pentru viața spirituală, căci teoria cunoașterii nu este o simplă teorie între multe altele, ci începutul strălucit sau dezastruos al unei adânci sau mărginite concepții despre lume. (Lucian Blaga)
- Nu cunoaștem niciodată bine pe oameni; ei au încăperi închise pentru ochiul superficial. (George Călinescu)
- Ne cunoaștem numai când ne găsim în fața propriilor noastre limite. (Paulo Coelho)
- Oricine se proclamă pe sine însuși judecător în câmpul adevărului și al cunoașterii este un naufragiat de care râd zeii. (Albert Einstein)
- Un om de spirit și de bun simț spunea odată despre un doctor, plin de gravitate: omul acesta trebuie să fie un mare ignorant, căci răspunde la toate întrebările care i se pun. (François-Marie Arouet de Voltaire)
- Numai în clipele de rară claritate, concertare și privire atotcuprinzătoare știm cu adevărat cine suntem, iar modestia oamenilor de seamă, adesea surprinzătoare, izvorăște în bună parte din faptul că, îndeobște, știu puțin despre ei înșiși [...] și se simt, pe drept cuvânt, oameni obișnuiți. (Thomas

Mann)

- Sunt totdeauna gata să învăț, deși nu-mi place oricând să fiu învățat. (Winston Churchill)
- Cunoașterea este, prin ea însăși, putere. (Francis Bacon)
- Știi mai mult decât crezi că știi, tot așa cum știi mai puțin decât vrei să știi. (Oscar Wilde)
- A căuta un Înțeles în această lume este exact ca și cum ai cunoaște un Neînțeles sau o necunoaștere. (Thomas Stearns Eliot)
- Nu știi când este de ajuns decât atunci când știi că e mai mult decât de ajuns. (William Blake)
- Cunoașterea este cea mai democratică sursă de putere. (Alvin Toffler)
- Peste tot unde merg găsesc un poet care a fost acolo înaintea mea. (Sigmund Freud)
- Toată cunoașterea omului îmbracă forma interpretării. (Walter Benjamin)
- Trebuie să cercetăm mereu. Și, la capătul cercetării, vom ajunge acolo de unde am pornit și vom cunoaște locul pentru întâia oară. (Thomas Stearns Eliot)
- Nu se pot prevedea limitele cunoașterii și ale previziunii științifice. (Dmitri Mendeleev)
- Ne-am cunoaște mai bine între noi, dacă n-am vrea mereu să ne situăm pe picior de egalitate unii cu alții. (Johann Wolfgang von Goethe)

Ramona – Gabriela Eana
Sursa www.rightwords.ro

Parteneriat

Universitatea Constantin Brâncoveanu cu Școala Superioară de Management și Științe Tehnologice din Felgueiras, Portugalia

Universitatea Constantin Brâncoveanu din Pitești a reînnoit parteneriatul încheiat inițial prin Program Erasmus LLP (Life Long Learning) cu Școala Superioară de Management și Științe Tehnologice din Felgueiras, Portugalia. Așadar, prin noul Program al Uniunii Europene pentru Educație, Formare, Tineret și Sport, ERASMUS+, parteneriatul cuprinde programe de mobilități de studii și practică pentru studenți în domeniile agreate cât și mobilități de predare și de cercetare pentru profesori în domeniile: administrație și științe din domeniul afacerilor, IT și drept internațional.

ESTGF - Școala Superioară de Management și Științe Tehnologice din Felgueiras – din cadrul Institutului Politehnic din Porto, și-a început activitatea în anul 1999.

Acesta acordă o atenție deosebită particularităților regiunii în care se își desfășoară activitatea, contribuind la dezvoltarea socială, economică și culturală, precum și la acoperirea nevoilor identificate în regiune.

De asemenea, această instituție țintește să se impună ca model de calitate instituțională;

Ca instituție de învățământ superior, ESTGF are ca ținte:

- Dezvoltarea unor proiecte orientate științific;
- Furnizarea de servicii comunitare într-o perspectivă de apreciere reciprocă;
- Participarea la proiecte naționale și internaționale de cooperare, concentrându-se, pentru aceasta din urmă, pe programe cum ar fi Erasmus+ dar și în ceea ce privește programele cu țările africane unde limba portugheză este limbă oficială.

Sursa: IPP <http://issuu.com/politecnicodoporto/docs/www.estgf.ipp.pt/1>

Sursa: ESTGF <http://www2.estgf.ipp.pt/estgf/caracterizacao-1>

